

The eDisciple

A new weekly teaching email.
Gain new insight into the
stories and teachings of the Master every week.

The Messiah (one anointed with oil) prayed in an olive grove at a place called Olive Press on a hill called Mount of Olives. He felt intense pressure like an olive in an olive press.

Pressed in Gethsemane

Yeshua concluded His seder and farewell discourse in the upper room of a house in Jerusalem's upper city. He went out "as was His custom to the Mount of Olives; and the disciples also followed Him." They did not return to Bethany that night because the Torah required those keeping Passover to remain in Jerusalem on the night of their seder. In those days, many Passover pilgrims camped on the face of the Mount of Olives. It was our Master's custom to stay at a particular spot on the Mount of Olives during the pilgrimage festivals. "Yeshua had often met there with His disciples" (John 18:2). The Mount of Olives is a two-and-a-half-mile spur of mountainous ridge running parallel to Jerusalem's eastern wall line, separated from the city by the deep ravine of the Kidron Valley. The Mount of Olives plays an important part in messianic prophecy. According to the prophecies of Ezekiel, the Shechinah departs and enters from Jerusalem by means of "the mountain which is east of the city." In the future, the Messiah will appear on the Mount of Olives to rescue Jerusalem: "In that day His feet will stand on the Mount of Olives, which is in front of Jerusalem on the east" (Zechariah 14:4). The Sages of the Mishnah called the Mount of Olives "The Mount of Anointing (Har HaMeshichah, הר המשחה)." The messianic expectation associated with the mountain explains why devout Jews of Jerusalem favor the slopes of the Mount of Olives for burial. The resurrection of the dead will start there. Today, tombs cover the much of the western face of the mountain, but in the days of the Master, trees covered the slopes. The Master and His disciples pitched their camp in a grove of olive trees near the foot of the mount and the Kidron valley. The grove was called Gat Shamnei (גת שמני), which means "Olive Press." An olive press probably stood within a cave in the midst of the grove, and the disciples camped in the cave.

De eDiscipel

Een nieuwe wekelijkse onderwijs e-mail.
Verwerf elke week nieuw inzicht in de
verhalen en leringen van de Meester.

De Messias (een met olie gezalfde) bad in een olijfgaard op een plaats genaamd Olijfpers op een heuvel genaamd Olijfberg. Hij voelde intense druk, zoals een olijf in een olijf pers.

Geperst in Gethsemane

Yeshua beëindigde Zijn seder en afscheidsrede in de bovenkamer van een huis in de bovenstad van Jeruzalem. Hij ging naar buiten, "volgens zijn gewoonte naar de Olijfberg; en de discipelen volgden Hem ook." Ze keerden die avond niet terug naar Betanië, want de Tora vereiste dat zij, die het Pascha hielden, op de avond van hun seder in Jeruzalem bleven. In die dagen kampeerden veel Pascha pelgrims op de helling van de Olijfberg. Het was de gewoonte van onze Meester om tijdens de pelgrimsfeesten op een bepaalde plek op de Olijfberg te verblijven. "Yeshua was er vaak met Zijn discipelen samengekomen" (Johannes 18:2). De Olijfberg is zo'n 4 km lange uitloper van een bergachtige richel die parallel loopt met de oostelijke muur van Jeruzalem, van de stad gescheiden door de diepe ravijn van de Kidron Valle. De Olijfberg speelt een belangrijke rol in de messiaanse profetie. Volgens de profetieën van Ezechiël, verlaat de Shechina Jeruzalem en komt er weer in via "de berg, die ten oosten van de stad ligt." In de toekomst zal de Messias op de Olijfberg verschijnen om Jeruzalem te redden: "Op die dag zullen zijn voeten op de Olijfberg staan, die vóór Jeruzalem ligt aan de oostzijde" (Zacharia 14:4). De Wijzen van de Mishna noemden de Olijfberg "De berg van zalving (Har HaMeshichah, הר המשחה)." De messiaanse verwachting in verband met de berg verklaart waarom vrome Joden in Jeruzalem, een voorkeur hebben om op de hellingen van de Olijfberg te begraven. De opstanding van de doden zal daar beginnen. Vandaag bedekken graven een groot deel van de westelijke zijde van de berg, maar in de dagen van de Meester, bedekten bomen de hellingen. De Meester en zijn discipelen sloegen hun kamp op in een bosje olijfbomen nabij de voet van de berg en de Kidron vallei. Het bosje heette Gat Shamnei (גת שמני), wat "Olijf Pers" betekent. Een olijfpers stond waarschijnlijk in een grot in het midden van het bosje, en de discipelen kampeerden in de grot.

The name of the location hints toward the meaning of the events that took place there that night. One cannot overlook the convergence of symbolism when the Mashiach (Anointed One) prays in the midst of an olive grove, in a place called the "Olive Press," on the slopes of the hill of messianic expectation called the "Mount of Anointing."

In the days of the Master, the owner of the grove procured olive oil from his olives by crushing them into a mash in a stone mill and then pressing them under the intense weight of a beam-press to force the oil out. The olive imagery suggests the rite of anointing whereby the title mashiach ("anointed one," משיח) is derived. As the Master prayed that night, he came under an intense pressure that can be compared to what an olive in an olive press must feel. He said, "My soul is deeply grieved to the point of death" (Mark 14:34). Luke 22:44 relates, "And being in agony He was praying very fervently; and His sweat became like drops of blood, falling down upon the ground."

De naam van de locatie hint in de richting van de betekenis van de gebeurtenissen die er die avond plaatsvonden. Men kan niet voorbijgaan aan de concentratie van symboliek wanneer de Mashiach (Gezalfde) in het midden van een olijfgaard bidt, in een plaats genaamd de "Olijfpers," op de hellingen van de heuvel van messiaanse verwachting, de "Berg van Zalving" genaamd.

In de dagen van de Meester, gewon de eigenaar van het bos olijfolie uit zijn olijven door ze tot een puree te breken in een stenen molen en vervolgens te persen onder het intense gewicht van een balkpers om zo de olie eruit te drijven. De olijfbeeldspraak suggereert de rite van de zalving, waarvan de titel mashiach ('gezalfde', משיח) is afgeleid. Zoals de Meester die avond bad, kwam hij onder een intense druk die kan worden vergeleken met wat een olijf in een olijfpers moet voelen. Hij zei: "Mijn ziel is geheel bedroefd tot het punt van de dood" (Markus 14:34). Lucas 22:44 vermeldt: "En in doodsangst was Hij zeer vurig aan het bidden; En zijn zweet werd als bloeddruppels, die op de grond vielen. "

